

S:t Staffan

Sveriges medeltida ballader

Taija Paju

Den stjärnan hon lyste över Betlehems stad
men mest över huset där lilla barnet var

Vad månede den stjärnan klar betyda så sann
som jag haver skådat idag i Österland

Den stjärnan den månede väl betyda det ju
I dag skall här födas en större kung än du

Är födder en konung som är större än jag
så stätt upp nu du stekte hane min och gal

Den hanen var stekter och framburen på fat
han baskade vingarna så högt som han gal

Herodes han sina handskar slog uti bord
sen reste han sig från sin kongeliga stol

Herodes han gångar sig i stenstallet in
att skåda den fålen som snabbast går i spring

Han klappar den brune och han stryker den grå
den gule den lade han guldsadeln uppå

Och rider sig sen ett stycke vägene fram
då möter han Herren, så gammaler en man

Säg vart skall du rida nu så stridligen fram
Jo, rida det skall jag till Betlehems land

Säg vad skall du göra då i Betlehems stad
Förråda vår Herre så litet ett barn

Det plägar att vara väl en gammal mans sed
att när som två mötas, så talas de väl vid

Det plägar att vara väl en gammal mans sed
att när som två talas, så sätta de sig ned

Vår Herre han satte sig till jordena ned
och solen och månen han skapade därvid

Nu haver jag skapat två så dägliga ting
så skapa nu du vad du haver i ditt sinn

Herodes han satte sig till jordena ned
och ormar och slangar han skapade därvid

Nu har jag ju skapat två så gruvliga ting
jag kan varken giva dem ande eller liv

Vår Herre han räckte ut sin mildrika hand
så gav han dem liv men han gav dem ingen and

Herodes han svingade sin gångare kring
sen rider han hemåt i trav och i spring

Den visan vi sjungit nu från början till slut
Så önskar vi eder en fröjdefuller jul